

[фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], фактури и суми, подробно посочени в молбата от 17.06.2019г.

В жалбата се излагат доводи и съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания акт, основаващи се на допуснати в ревизионното производство съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, уреждащи реда при събирането и преценката на доказателствата и доказателствените средства. Неправилно, признаването или правото на приспадане на данъчен кредит е поставено в зависимост от оценката на данъчните органи от това дали доставчика е изпълнил своите задължения за представяне на изискани документи и обяснения, дали разполага с кадрова и техническа обезпеченост. В тази насока се цитира практика на СЕС и ВАС. Оспорват се констатациите на органите по приходите за липса на реалност на доставките и формираните въз основа на тях правни изводи. Моли за отмяна на обжалвания акт.

В съдебното производство, жалбоподателят се представлява от адв. И. М., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, моли за отмяна на обжалвания РА и присъждане на разноските по водене на делото, съобразно представения списък в размер на 5 308,40 лева(50лв. държавна такса, 4200лв. адвокатско възнаграждение и 1058,40лв. депозит за вещо лице). Подробни съображения излага в писмени бележки. Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” („ОДОП”) – С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП-редовно призована, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано с издаване на Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221418001512-020-001 от 15.03.2018 г., връчена на 27.03.2018г., с която е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност (ДДС) за отделните данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 30.11.2017 г. На основание чл.113, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал.2 от ДОПК, за изменение на първоначалната заповед е издадена Заповед №Р-22221418001512-020-002 от 22.06.2018 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 27.08.2018 г. Заповедта за изменение на ЗВР е издадена от органа, възложил ревизията, и връчена по електронен път на 25.06.2018 г. Цитираните заповеди са издадени от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. и определена като компетентен орган по приходите да възлага ревизии на осн. чл.11, ал.1, т.1 и ал.3 от ЗНАП, вр. с чл. 112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 от ДОПК.

Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад (РД) №Р-Р-22221418001512-092-001 от 13.11.2018г., връчен по електронен път на

14.11.2018 г., който има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. Срещу РД няма подадено писмено възражение срещу констатациите на РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК .

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт(РА)№Р-22221418001512-091-001 от 14.12.2018 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на 07.01.2019 г.

Допълнително установените задължения, предмет на настоящия спор, произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. с чл.6 и чл.9 от ЗДДС. Като резултат от проведеното ревизионно производство, за отделните данъчни периоди с ревизионния акт са определени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на главница 73 027,92 лв. и лихви 25 954,15 лв.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че дейността на дружеството през процесния период е търговия с автомобили, извършване на услуги в автомивка и автосервиз и продажба на кафе и захарни изделия. Дружеството упражнява дейност в търговски обект (открита площ от 1 411 кв.м.), находящ се в Минно геоложки университет (МГУ)„СВ. И. Р.” в [населено място], Студентски град, [улица]и паркинг, заедно с оборудване за автомивка, автосервиз и продажба на кафе и захарни изделия, находящ се в [населено място], район „Изгрев”, 4-ти километър.

Декларираните доставки от процесните доставчици и декларираният приспаднал данъчен кредит за ревизирания период е формиран основно от покупка на материали, свързани с дейността на дружеството и извършени услуги.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221418001512-040-001 от 21.03.2018 г., №Р-22221418001512-040-002 от 14.08.2018 г. и №Р-22221418001512-040-003 от 24.08.2018 г. Посетен е офисът на дружеството и е извършен преглед на оригинални търговски и счетоводни документи.

На основание чл. 37, ал.5 и чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на дружествата – доставчици на жалбоподателя. Установените при проверките резултати, обективирани в протоколи, са подробно описани в ревизионния доклад. За почти всички са констатирани идентични обстоятелства: дружествата или техни представители/пълномощници, не се намират и не могат да бъдат открити на декларираните адреси за кореспонденция, което е документирано с протоколи. Изпратени са ИПДПОЗЛ на декларираните електронни адреси, по реда на чл.29, ал.4 ДОПК, но никое от лицата не е потвърдило получаването им. Всички искания са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени никакви документи от доставчиците с изключение на доставчиците [фирма] и [фирма], които са представили част от изисканите документи.

В мотивите на ревизионни акт и ревизионния доклад като част от РА, са обсъдени и анализирани представените от жалбоподателя и събрани документи, както и данните, получени от информационната система на НАП относно доставчиците. Посочено е, че непредставянето на изискани по реда на ДОПК доказателства мотивира органа да

приеме, че те не съществуват и са преценени само събраните в хода на производството доказателства. Отбелязано е, че в случая се касае и за недобросъвестно поведение от ревизираното лице, което не е представило всички необходими документи за доказване реалността на доставките. Направен е извод, че не са налице доказателства за реално извършване на фактурираните доставки, липсват документи за транспорт и приемане-предаване на стоките, за произход и предходни доставчици, както и такива за наличие на складова база и работници, обслужващи търговската дейност на доставчиците. С оглед на това, ревизиращият екип е приел, че по отношение на претендираното от ревизираното лице право на приспадане на данъчен кредит не се доказват материално правните и формални изисквания по смисъла на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, във вр. с чл. 6, ал.1 и чл.9, ал.1 и чл.25, ал.1 и 2 от ЗДДС за възникването и упражняването му, в т.ч. обективни данни, че жалбоподателят е получил доставките предмет на спорните фактури, по които е упражнил правото на приспадане на данъка.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК от ревизираният субект до директора на Дирекция „ОДОП“ е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА .

С Решение № 509/25.03.2019г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. спорният РА е отменен в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2013 г.; м. 11.2013 г.; м. 12.2013 г. и м. 10.2014 г.; изменен в частта за периодите: м. 02.2013 г. и м.07.2013г., като е определен ДДС за внасяне в размер на 1079,82 лв., ведно със съответните лихви и ДДС за възстановяване в размер на 2 511,34 лв. РА е потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 01.2013 г.; м. 03.2013 г.; м. 04.2013 г.; от м. 08.2013 г. до м. 10.2013 г.; м. 01.2014 г.; м. 02.2014 г.; м. 11.2014 г.; м. 12.2014 г. от м. 02.2015 г. до м. 09.2015 г.; от м. 11.2015 г. до м. 01.2016 г.; от м. 03.2016 г. до м. 08.2016 г.; м. 10.2016 г.; м. 11.2016 г.; м. 01.2017 г.; м. 02.2017 г.; м. 04.2017 г.; м. 10.2017 г. и м. 11.2017 г., ведно с лихвите.

В съдебно заседание са приети писмени доказателства, представени от жалбоподателя във връзка с извършване на съдебно счетоводната експертиза: Договори сключени между ревизираното лице и отделните доставчици през ревизирания период за доставка и за извършване на услуги, вкл.СМР, приемо предавателни протоколи, количествено стойностни сметки относно извършените услуги-СМР, разплащателни документи. Доказателствата не са оспорени от ответната страна.

Във връзка със събраните в хода на ревизионното и съдебно производство писмени доказателства и направената с оспорения РА корекция на декларирания от жалбоподателя ДДС за ревизираните данъчни периоди по сделки с процесните доставчици, съдът приема следното от фактическа страна по отношение на всеки от доставчиците:

1. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 932,96 лв. по 1 бр. фактура за данъчен период м.01.2014 г., с данъчна основа 4 664,80 лв., с предмет: „доставка на авточасти и масло“, които са описани в представената фактура по вид, брой, единична и крайна цена. Към фактурата е представен и фискален бон за плащане в брой. В хода на ревизионното производство относно фактурата не са представени договор; приемо-предавателен протокол и транспортни документи. Такива са представени в съдебното производство, а именно: договор за доставка от 16.01.2014г., приемо

предавателен протокол от 23.01.2014г. и транспортен пътен лист от 23.01.2014. за извършен превоз от ревизираното лице. Описанието на стоките във фактурата и приемо предавателния протокол съвпада напълно.

2. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 3 300,00лв. за данъчни периоди м. 06.2015 г. и м. 07.2015 г. по 2 бр. ф-ри.

Предмет на доставките са еднобандажен валяк марка В., модел TV 1200, сериен номер N.. От ревизираното лице в хода на ревизията са представени само копия на фактурите. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи и платежни документи. В съдебното производство от жалбоподателя са представени: договор за доставка от 22.06.2015г., с който доставчикът се е задължил да достави описаната във фактурата движима вещ, като е уговорено авансово плащане на част от цената, а окончателната – при доставката, за която е представен приемо предавателен протокол от 22.07.2015г.

3. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 11 126,40 лв. по 5 фактури, за данъчни периоди от м. 06.2016 г. до м. 08.2016 г.; м. 10.2016 г. и м. 11.2016 г., издадени от доставчика с предмет на доставките – автомобилни гуми. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни и платежни документи в ревизионното производство. Пред съда за всяка от фактурите е представен приемо предавателен протокол от същата дата. Във фактурите гумите са описани по модел, брой, единична и крайна цена.

4. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 5 883,20 лв. за данъчни периоди м. 10.2016 г.; м. 01.2017 г.; м. 02.2017 г. и м. 04.2017 г. по 4 фактури с предмет: масло двигателно С. М. 10W40 208 л.; моторно масло С. - варел 200 л.; автокозметика и автомобилни гуми М. 265/35R21. От ревизираното лице в хода на ревизията са представени единствено копия на фактурите. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни и платежни документи. В съдебното производство са представени приемо предавателни протоколи към всяка от фактурите, установяващи получаването на описаните движими вещи по мярка, количество, единична и обща цена.

5. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 2 701,16 лв. за данъчни периоди м.07. и м. 08.2013г. по 2 бр. фактури с предмет на доставките: ремонт на покрив, укрепване на колони, оформяне на паркоместа и почистване и поддръжка на автопарк (ръчно външно и вътрешно почистване на МПС, налягане гуми и зареждане на акумулатори). От ревизираното лице в хода на ревизията са представени единствено копия на фактурите и фискален бон за плащане по фактура №0...039 от 20.08.2013 г. При проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения.

Пред съда са представени от жалбоподателя: Договор от 02.07.2013г. за извършване на услуга - ремонт на покрив, укрепване на колони, оформяне на паркоместа и почистване на обект с адрес [населено място], 4-ти километър, В. колело; количествено стойностна сметка без дата; Приемо предавателен протокол от 09.07.2013г., в който е посочено че ремонта на покрива е 300 кв.м. и оформяне на

парко място и почистване – 30 кв.м.; фактура с касова бележка от 02.09.2013г. за сумата 7 206,96 лв. Във фактурата не е посочено количеството на отделните работи, както не е цитиран договор и приемо предавателен протокол. Към фактурата за данъчен период м.08.2013г. с предмет „поддръжка на автопарк“ се представиха: договор от 13.08.2013г., количествено стойностна сметка с посочено количество от 88 бр., приемо-предавателен протокол от 20.08.2013г. , фактура от 20.08.2013г. без посочено количество и единична цена, касов бон от 04.09.2013г.

6. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1500 лв. за данъчен период м. 12.2014 г. по една фактура с предмет: доставка на багер.

От ревизираното лице са представени копие на фактурата и договор за доставка на багер от 22.12.2014 г. Установено е, че съгласно представения договор стойността на багера е в размер на 18 000,00лв. с ДДС, а издадената фактура е на стойност в размер на 9 000,00 лв. с ДДС. Не са представени счетоводни справки за отразяване придобиването на ППС или за заплащане на аванс.

Пред съда е представен Анекс от 22.12.2014г., с който страните се споразумели за авансово плащане, в брой, в размер на 9 000лв., а останалата част да бъде изплатена след доставката. Представен е и приемо предавателен протокол от 21.06.2016г. За получаване от жалбоподателя в [населено място] на багер марка Бобкат, модел М-970 1 брой. Във фактурата и договора липсват индивидуализиращи признаци на движимата вещ – багер, както и не е посочено че се издава за заплащане на аванс.

7. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 2300,00 лв., по 2 бр. фактури за данъчен период м. 05.2016 г. с предмет: аванс по договор и плащане по договор.

В ревизионното производство не са представени договори, приемо-предавателни протоколи; платежни и други документи придружаващи фактурите. При проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения. Такива документи са представени пред съда: договор от 01.05.2016г. с предмет – ревизия и ремонт на 8 бр. водоструйки и 10 бр. професионални прахосмукачки на обект в [населено място], В. колело, приемо предавателен протокол от 03.05.2016г. към ф-ра от 03.05.2016г. С предмет – аванс по договор. Представен е договор за ревизия и ремонт от 25.05.2016г. с предмет – ревизия и ремонт на 4 бр. пароструйки, 4 бр. водни помпи, 2 бр. компресори за въздух и 8 бр. полиращи машини; приемо предавателен протокол от 31.05.2016г. към фактурата от същата дата, която е с предмет – окончателно плащане по договор.

8. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 3 963,40 лв., по 2 бр. фактури за данъчен периоди м. 04.2015г. и м. 05.2015 г. с предмет: 14 бр. нови телефона А.-16 GB. В ревизионното производство са представени само фактурите. В съдебното производство са представени: договор за доставка от 22.04.2015г. и от 13.05.2015г., приемо предавателни протоколи от 29.04.2015г. и 20.05.2015г.

9. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1000,52 лв., по фактура за данъчен период м. 03.2013 г. с предмет: почистване на канализация. В

ревизионното производство не са представени договор, приемо-предавателен протоколи; платежни и други документи придружаващи фактурата. Такива документи са представени пред съда: договор от 27.02.2013г. с предмет-почистване на канализация на обект „В. колело“, количествено стойностна сметка посочено количество от 600 линейни метра и единична цена на метър, приемо предавателен протокол от 04.03.2013г.

10. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер 1200,48 лв., по фактура за данъчен период м. 02.2014 г. с предмет: извършен ремонт съгласно договор от 1.2.2014г. и приемо предавателен протокол от 10.2.2014г. В ревизионното производство не са представени договор, приемо-предавателен протоколи; платежни и други документи придружаващи фактурата. Такива документи са представени пред съда: договор от 01.02.2014г. с предмет – полагане на гранитогрес, монтаж на UV профили, изолация и гипсокартон на обект „кафе за бързи закуски и пакетирани изделия 40 кв.м.“, описани в приложение №1, неразделна част от договора(такова приложение не е представено), количествено стойностна сметка, приемо предавателен протокол от 13.02.2014г.

11. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 2 561,67лв. за данъчен период м. 03.2016 г. по общо 3 бр. фактури с предмет – почистване на канали, монтаж и демонтаж на метални капаци, почистване и полагане на бетон. Плащането е извършено в брой, към фактурите е приложен фискален касов бон. В ревизионното производство не са представени договор, приемо-предавателен протоколи и други документи придружаващи фактурата. При проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчика няма назначени лица по трудови правоотношения.Такива документи са представени пред съда: договор от 16.03.2016г. с предмет извършване на СМР-почистване на канали, описани подробно в приложение №1(каквото не е представено), като СМР се осъществяват със средства и материали и работна ръка на изпълнителя, както и приемо предавателен протокол от 22.03.2016г. Представено е ценово предложение от 16.03.2016г. изготвено от доставчика, за почистване на отводнителни канали с дължина 150 м., в което е посочено че е във връзка с участие в процедура по договоряне след предварителна покана, като такава не е представена, както и документи за извършвана процедура за избор на доставчик. Документи с идентично съдържание са представени и относно фактурите от 28.03.2016г. за монтаж и демонтаж на метални капаци и 30.03.2016г. за почистване и полагане на бетон.

12. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 3 600,00 лв., по 2 бр. фактури за данъчни периоди м. 02.2015г. и м. 03.2015 г. с предмет: доставки на строителни материали по опис и протокол. В ревизионното производство са представени фактурите, придружени с фискален бон, протоколи и стокова разписка.

13. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1000.00 лв. за данъчен период м.

01.2016 г. по фактура с предмет: услуга съгласно договор. Жалбоподателят освен фактурата е представил фискален бон и договор от 04.01.2016г., в който е посочено, че количеството, обемът и видовете ремонтни работи са уговорени в приложение 1 от договора, но такава не е представено. Допълнително представя оферта, изготвена от доставчика, за предмета на договора, от 04.01.2016г. И приемо предавателен протокол от 11.01.2016г., от която дата е и фактурата, чиято стойност е заплатена с фискален бон от 16.02.2016г. Ответникът служебно е установил, че доставчика през процесния период няма назначени лица по трудово и извънтрудово правоотношение.

14. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 100,00 лв., по фактура за данъчен период м. 11.2014г. с предмет: Виброплоча Б. VP 16144 сер.№VP 164414076979. В ревизионното производство освен фактурата не са представени други документи. Такива са представени в съдебното производство – договор за доставка от 28.10.2014г., с който е договорено стоката да бъде доставена от доставчика на адреса в [населено място], В. колело; приемо предавателен протокол от 01.11.2014г.; вносна бележка за плащане по банков път от 28.05.2015г. Жалбоподателят е представил и пътен лист от 01.11.2014г., в който е вписана друга фактура.

15. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 2033,33 лв., по 2 фактури за данъчен период м. 04.2016г. с предмет: авточасти по опис. Към фактурите са представени подробни описи на частите по вид, брой, единична цена и обща цена, изготвени от доставчика; приемо предавателни протоколи с датата на изготвяне на фактурите.

16. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1 496,00лв. за данъчен период м. 12.2015 г. по фактура с предмет – услуга по договор. В ревизионното производство от жалбоподателя са представени копие от фактурата и договор от 23.12.2015 г. с предмет на доставката почистване на 10 бр.шахти и 600м. канализация.При проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчика няма назначени лица по трудови правоотношения. В съдебното производство допълнително са представени количествено стойностна сметка и приемо предавателен протокол от 30.12.2015г.

17. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1 906,00лв. за данъчен период м. 07.2015 г. по фактура с предмет – две пароструйки Т. 2015 LP RA. В ревизионното производство от жалбоподателя са представени копие от фактурата и фискален бон от 13.08.2015г. В съдебното производство допълнително са представени договор за доставка от 18.07.2015г. с предмет доставка и монтаж на 2 броя пароструйки; приемо предавателен протокол от 23.07.2015г.

18. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 3160,00лв. за данъчен период м. 07.2015 г. и м.08.2015г. по 2 фактури с предмет – машина за изправяне на джанти А., машина за баланс на гуми В. и машина за монтаж и демонтаж на

гуми. От ревизираното лице са представени фактури, придружени с фискален бон от 13.08.2015г. В съдебното производство допълнително са представени договор за доставка от 13.07.2015г. и 15.07.2015г. с предмет доставка и монтаж на движимите вещи, посочени във фактурите; приемо-предавателни протоколи от 20.07.2015г. и 22.07.2015г., когато са издадени фактурите, пътен лист.

19. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 420,00лв. за данъчен период м.11. 2015г. по фактура с предмет – доставката са рекламни календари“стандарт“. От ревизираното лице са представени копие на фактурата, нечетлив фискален бон, приемо-предавателен протокол от 26.11.2015г., заявка от 30.10.2015 г. и договор от същата дата. Съгласно договореното, доставчикът е приел да изработи и отпечата на свой риск и за своя сметка заявените рекламни материали, като заявките се изготвят по вид, материал и съдържат всички необходими данни за изпълнение на поръчката. Също така доставчикът е поел задължение след получаване на заявката да предостави дизайн на предпечата, а сроковете за всяка конкретна заявка се одобряват от възложителя(жалбоподателя). Доказателства за изпълнение на тези задължения не са ангажирани. При проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] няма назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Установено е, че фактурата не е отразена в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС на [фирма].

20. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1500,30 лв. за данъчни периоди м.01. и м. 02.2013г. по 2 бр. фактури с предмет на доставките: почистване на общи части, стени и тавани; отстраняване на неизправности и течове на покрив; поддръжка на паркоместа, чистене на сняг и премахване на ледени висулки. От ревизираното лице са представени фактурите, придружени с фискален бон. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки за калкулиране цената на услугата и други. При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] няма назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Пред съда са представени от жалбоподателя: Договор от 27.12.2012г.; договор от 20.02.2013г.; количествено стойностни сметки; приемо-предавателни протоколи от 27.02.2013г. и 03.01.2013г., когато са издадени фактурите.

21. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 900,00 лв. за данъчен период м.04.2013г. по фактура с предмет на доставките: ремонт-монтаж, демонтаж на осветление(обект 4-ти километър). Представени са счетоводни справки за отразяване на фактурата в счетоводството на дружеството и за начислени трудови възнаграждения и осигуровки за м. 04.2013 г., както и справка за актуално състояние на всички трудови договори към 01.07.2013 г. на [фирма]. Органите по приходите са констатирани, че от [фирма] не са представени документи за плащане, за предходен доставчик, договор и приемо-предавателен протокол за извършения ремонт, както и документи за начина на калкулиране на цената на извършената услуга.

Пред съда са представени от жалбоподателя: Договор от 10.04.2013г., в който е договорено количеството, обемът и видовете работи и влаганите материали да се изпълнят съгласно уговореното в приложение 1, като неразделна част от договора, но такова не е представено. СМР ще се извършат със средства, материали и съответна квалифицирана работна ръка на доставчика. Представени са количествено стойностна сметка и приемо предавателен протокол от 30.04.2013г., когато е издадена и фактурата.

22. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 1172,00 лв. за данъчен период м.10.2017г. и м.11.2017г. по 2 бр. фактури с предмет на доставките по ф-ра от м.10.2017г.(ДДС 372лв.) - почистване, оформяне и изравняване на площадка и ф-ра от м.11.2017г.(ДДС 800лв.)- авточасти по опис. Представени са копия на фактури; опис на стока по фактура №0...0278 от 27.11.2017 г.; аналитичен и хронологичен регистър, оборотна ведомост за м. 10.2017 г. Констатирано е, че от [фирма] не са представени договори, транспортни документи; документи удостоверяващи произхода на стоката; приемо-предавателни протоколи; товарителници; документи доказващи начина на калкулиране на цената на извършената услуга и от кого е извършена същата. Пред съда са представени от жалбоподателя: Договор от 01.10.2017г., в който е договорено количеството, обемът и видовете работи и влаганите материали да се изпълнят съгласно уговореното в приложение 1, като неразделна част от договора, но такова не е представено. СМР ще се извършат със средства, материали и съответна квалифицирана работна ръка на доставчика. Представени са количествено стойностна сметка за площадка с площ 3720 кв.м., приемо предавателен протокол от 05.10.2017г, когато е издадена и фактурата от м.10.2017г.

23. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 4160,00 лв. за данъчен период м.05.2016г. по фактура с предмет на доставката са гуми P. Z. 315*35R20 110WRUNFCAT XL и нов подежник ножичен 3,5 тона Т. В.. От ревизираното лице е представено единствено копие на фактурата. Пред съда са представени от жалбоподателя: Договор от 08.05.2016г. за доставка на процесните вещи, приемо предавателен протокол и платежен документ.

24. [фирма]

С РА е отказан данъчен кредит в размер на 2 633.76 лв. за данъчни периоди м.09.2013г. и м.10.2013г. по 3 бр. фактури с предмет на доставката масло валволин 15W40 и антифриз. От ревизираното лице е представено единствено копие на фактурите.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство е назначена първоначална и допълнителна ССчЕ, при която вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и на предоставените счетоводни справки по доставчици и писмени доказателства за всяка от доставките. Установено е, че размера на ДДС по фактурите не е включен в СД по ЗДДС и в дневника на продажбите на доставчиците. Направено е обобщение относно взетите счетоводни операции в счетоводството на жалбоподателя по процесните фактури като същите са отразени в кредитна

счетоводна сметка 401 „Доставчици“. Съответно дебит счетоводните сметки са 304“Стоки“, 205“ДМА“, 601“Разходи за материали“, 602“Разходи за външни услуги“, 402“Доставчици по аванс“, 3041“Стоки“ като вещото лице е посочило отразяването в табличен вид за всеки доставчик. Вещото лице е описало в таблица фактурите, конкретен предмет на доставката, данъчна основа, ДДС и съпроводителните документи към всяка фактура. Систематизирани са данните относно плащанията по процесните фактури, като такова е установено към следните доставчици: [фирма], [фирма] по ф-ра от 20.08.2013г., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В табличен вид от вещото лице са систематизирани послеващи доставки или влагане в дейността на жалбоподателя, като относно извършените услуги този извод на вещото лице е въз основа на представените договори, количествено стойностни сметки и преимо предавателни протоколи.

Съдът, кредитира заключението като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото.

Въз основа на събрания доказателствен материал, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и при спазване на срока по чл.152, ал.1 ДОПК.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. В случая, релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия, осъществена по реда на чл.112 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма съобразно разпоредбата на чл.120, ал.1 от ДОПК. Не се констатира нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК. Възложителят на ревизията е надлежно определен на осн. чл.112, ал.1, т.1 ДОПК.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като оплакванията на жалбоподателя за противното, не могат да доведат до отмяна на РА и РПРА на това основание, предвид задължението на съда да реши спора по същество.

При проверка на приложението на материалния закон, съдът намира жалбата за частично основателна.

Основният спорен въпрос между страните е за реалността на доставките на стоките и услугите по процесните фактури.

I. 1. Относно доставките на стоки – автомобилни гуми, авточасти по опис, двигателно и моторно масло, автокозметика, пароструйка, машина за джанти,

антифриз, машина за монтаж на гуми, подежник предмет на фактурите, издадени от доставчиците [фирма] (ДДС 932,96лв.) [фирма] (ДДС 11 126,40лв.) [фирма] (ДДС 5 883,20лв.) [фирма] (ДДС 2 033,33лв.), [фирма] (ДДС 1906,00лв.), [фирма] (ДДС 3 160,00лв.), [фирма] (ДДС 800,00лв. по ф-ра от 27.11.2017г.), [фирма] (ДДС 4160,00лв.) и [фирма] (ДДС 2 633,76 лв.), с общ размер на ДДС-32 634,89 лв.

Предмет на спорните доставки са движими вещи, предназначени за осъществяваната дейност от жалбоподателя, свързана с търговия с автомобили, тяхната поддръжка, извършване на услуги – автомивка и автосервиз. Органът по приходите е отказал право на приспадане на данъчен кредит, като е приел че не е безспорно установено, че посочените доставчици са доставили вещите, частите не са достатъчно индивидуализирани, не е доказано влагането на резервните части.

За правото на приспадане на ДДС, е необходимо стоките или услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. Според чл.6, ал.1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Наличието на действително осъществена доставка е предвидено като изискване за възникване право на данъчен кредит в разпоредбата на чл. 68, ал.1, т.1 ЗДДС, според която данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Според чл.12, ал.1 ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9 ЗДДС, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, а данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС представлява доставката на стоки или услуги, което възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена (чл.25, ал.2 ЗДДС). От така цитираните законови разпоредби следва, че наличието на действително осъществена доставка е предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит и изпълнението ѝ следва да бъде проверено, за да бъде направена преценка дали ревизирият субект има право да приспадне данъчния кредит, който е декларирал в подадената справка-декларация.

В хода на ревизията не е бил спорен факта, че фактурите отговарят на изискванията на чл.114 ЗДДС, за част от фактурите са представени доказателства за заплащане, установено и от заключението на вещото лице по ССЕ; установено е, че данъкът е начислен според изискванията на чл.86, ал.1 ЗДДС, като в тази връзка по делото са представени данъчните фактури, в които данъкът е отразен на отделен ред, справките-декларации за съответния месец и дневниците за покупки и продажби, водени от жалбоподателя. В хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е водило редовно своето счетоводство, не са установени нарушения.

За представените в хода на съдебното дирене договори и приемо предавателни протоколи, относно доказване на спорните доставки, същите не са с намалена убедителност с оглед времето на представянето им, като не бяха оспорени от ответната страна.

Доколкото предмет на доставката на процесните стоки са родово определени

вещи, то с оглед разпоредбата на чл.24, ал.2 ЗЗД, следва да се докаже размяна на насрещно дължимите престации по сключените сделки, съответно на предмета на доставката по смисъла на ЗДДС. Безспорно с допълнително представените приемо предавателни протоколи, издадени на датата на фактурите, се установява предаването на вещите, които са предназначени пряко за осъществяването от жалбоподателя дейност.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. и експертни, съдът приема че е прехвърлена собствеността върху вещите, предмет на спорните фактури, в които същите са индивидуализирани по вид, количество, мярка, цена. Налице са данни за безспорно получени и заведени на името на получателя стоки, които впоследствие са вложени и реализирани в икономическата му дейност, което се установява и от неоспореното заключение по ССЧЕ. При продажбата на родово определени вещи, правото на собственост се прехвърля от момента на индивидуализиране, което може да се извърши по два начина - чрез съгласие и чрез предаване на вещите. С подписване на фактурите е постигнато съгласие за прехвърляне собствеността върху индивидуализирани движими вещи. За доказване на тяхното реално предаване и получаване от жалбоподателя са представени приемо предавателни протоколи, които не бяха оспорени от ответната страна, като е налице идентичност между описанията в протоколите и фактурите движими вещи.

Освен фактурите, в битието им на частен свидетелстващ документ, информационна следа за придобиването на стоки от вида на процесните се съдържа в счетоводството на ревизираното лице. В РД не се констатира нередовно водене на счетоводството, поради което позоваването на записванията в него за установяване на благоприятни за ревизираното лице факти, е допустимо – чл.51 ДОПК.

Не се установява фактурите, по които е упражнено правото на приспадане, да са с невярно съдържание, та да се квалифицират като част от данъчна измама по критериите на т. 49 от решението на СЕС по дело С-285/09. В тази насока е необходимо да се съобрази постановеното Решение на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Неизменно поддържаното становище на Съда е, че предвиденото в чл.167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане на данъка е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, и по-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки. Изключение от този принцип е налице, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, в които случаи националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят правото на приспадане. Данни по делото в тази насока няма.

Напротив - въз основа на констатациите по делото следва да се приеме, че фактурираните доставки на стоки са фактически изпълнени, те са били налични при жалбоподателя, издадени са фактури, съдържащи нормативно установените реквизити, отразени са счетоводно, данъкът е начислен от доставчиците като задължение към бюджета. В този порядък и съобразно разбирането на Съда на ЕС, следва да се приеме, че са изпълнени

материалните и процесуални условия, изисквани от Директива 2006/112 за възникване и упражняване правото на приспадане.

Установен е и факта на разплащането по част от фактурите. Съгласно чл.2, т.1 от ЗДДС, обект на облагане с ДДС е всяка възмездна облагаема доставка на стока и услуга. Следва да бъде отбелязано, че плащането на цената по спорните фактури не е елемент от фактическия състав, обуславящ правото на приспадане на данъчен кредит.

Индиция за придобиването от жалбоподателя на правото да се разпорежда с процесните вещи като собственик е последващата реализация на стоките. Осъществяването на последваща облагаема доставка с доставените вещи е от съществено значение за правото на приспадане на данъчен кредит. Такива са и аргументите на СЕС в Решение по Дело С-285, в т.29: "Освен това от текста на чл. 168, б."а" от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на Директивата и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице. От заключението по ССЧЕ се установи, че материалите по спорните доставки са заприхождани по дебита на счетоводна сметка 302 „Материали“, а при влягането им във връзка с договорите за поръчка, същите са били изписвани по дебита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“, 304“Стоки“, „206“Стопански инвентар“, 204“Машини, съоръжения и оборудване“. Заприходени са като стоки, вложени при ремонт на автомобили, които се препродават, за замяна на негодни автомобилни гуми при продажба на автомобилите; пароструйките и машините за баланс и монтаж на гуми и джанти са заведени като ДМА и се използват в дейността на дружеството-жалбоподател.

С оглед изложеното, в конкретния случай неправилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в полза на жалбоподателя не само поради липса на данни за данъчна измама, но и поради наличието на другите положителни факти по делото - по отношение на доставките на стоки - същите са заприходени при жалбоподателя, осъществени са разплащанията между страните за част от тях, данъкът е начислен като задължение към държавата, налице са данъчни фактури с нужните за тяхната редовност реквизити, материалите са вложени в осъществяваната дейност от жалбоподателя през данъчния период, които факти Съдът на ЕС приема за достатъчни да обосноват правото на приспадане.

Не представлява изискване за признаване правото на данъчен кредит задължителното представяне на транспортни документи, доказващи транспортирането на стоката, доколкото не при всяка доставка може и трябва да бъдат съставяни транспортни документи. Изискват се само и единствено доказателства за реално извършени доставки, за реалното, действително фактическо получаване на стоката от получателя на стоката.

Неизпълнението на задължението на другите участници в производството да представят данните по чл.37, ал.5 от ДОПК не е скрепено с процесуалната тежест по ал. 4 от кодекса, а е възможен източник на административно

наказателна отговорност. Това дали доставчиците са изпълнили задълженията си за деклариране на ДДС и счетоводното му отразяване е ирелевантно за доказване фактическия състав на правото на данъчен кредит. Невъзможността да се провери счетоводството на доставчиците, задълженията към бюджета, непредставянето от тяхна страна на изискани в хода на ревизията документи, не са обстоятелства, заради които да се откаже правото на данъчен кредит на получателя по процесните фактури, след анализ на всички останали събрани доказателства.

С оглед гореизложеното съдът намира, че РА в частта, в която на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите с предмет доставка на материали от горепосочените доставчици е неправилен и незаконосъобразен.

2. Правилен и обоснован е отказът да се признае правото на приспадане на ДК в размер на 3963,40 лв. относно доставка на 14бр. Айфон 6-16 GB от [фирма] по фактури № 0...110/29.04.2015г. и №0...117/20.05.2015г. Само издаването на фактури и установяване чрез съдебно-счетоводна експертиза на осчетоводяването им не е достатъчно, за да се признае правото на приспадане на ДДС. Тук е мястото да се посочи, че мобилните апарати имат един индивидуален идентифициращ белег и това е IMEI номерът им. Този IMEI номер е 15 цифров и съдържа информация за производителя, модела на телефона, както и серийния номер на конкретното устройство. Номерът служи за индивидуализация на мобилния апарат независимо, дали същият е предмет на продажба като нов или употребяван. В конкретния случай, в нито една от процесните фактури, допълнително представените договори и приемо предавателни протоколи, стоките не са индивидуализирани с посочения IMEI номер. Посочването в документите, че са продадени конкретна марка и модел мобилни телефони не е достатъчно за индивидуализация на конкретната вещ, за да се удостовери по надлежен и несъмнен начин фактическото предаване на държането на конкретния апарат. Създаването на документи и счетоводното им отразяване не е равнозначно на реално фактическо предаване на конкретна вещ. Дадена сделка може да бъде окачествена като "доставка на стоки" по смисъла на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, когато определено данъчно задължено лице прехвърля материална вещ и овластява друго лице с правото на разпореждане фактически с нея като неин собственик, преценката на които обстоятелства следва да се направи от съда във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото, като доказателствената тежест за това е на лицето което иска да приспадне ДДС (т. 33, т. 34 и т. 37 от решение на СЕС по дело C-78/12 [фирма]). При липсата на посочване на индивидуализиращи стоката данни чрез IMEI номер на мобилния апарат, позоваването от страна на ревизираното лице за доказване предаването на вещите на писмени доказателства - фактури, договори и приемо-предавателни протоколи, е изцяло неоснователно, тъй като същите не могат да служат като доказателство за прехвърляне на собствеността върху конкретна вещ. Освен това не се ангажираха доказателства за заприходяването на апаратите на работници или служители на ревизираното дружество.

3. Правилен и обоснован е отказът да се признае правото на приспадане на

ДК в размер на 3 600 лв. относно доставка на строителни материали от [фирма] по фактури от 07.03.2015г. и от 08.02.2015г. Във фактурите, опис и стокова разписка са посочени мерните единици и количество, но доказателства за конкретната им точна индивидуализация не са представени. Наличието на данъчна фактура само по себе си не може да доведе до реално осъществена доставка, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма свързва пораждането на определени правни последици. Наличието на пиремо- паредателни протоколи, стокова разписка между доставчик и получател също не може да доведе до наличие на реално осъществена доставка на посочените стоки, защото пиремо- предавателният- протокол предполага наличие на материали, които се предават и приемат, а доказателства, че доставчикът е разполагал с такива и реално ги е предал на жалбоподателя липсват. Липсват и доказателства, че жалбоподателят е използвал тези материали и ги е вложил, т.е. че е налице последваща реализация на същите в осъществяваната от жалбоподателя дейност. Безспорно е, че неговата дейност не е свързана с извършване на строителни дейности, още повече че същият е претендирал такива строителни дейности да са извършвани от доставчици с техни материали и за тяхна сметка.

4. Горепосочените мотиви са относими и относно отказаното признаване на данъчен кредит в размер на 100 лв. по фактура № 0..08/01.11.2014 г. относно досавката на виброплоча „В. VP 16144” от [фирма]. Тази машина за уплътняване на скална маса и пясък, използвана при направата на асфалтови кръпки и паважи е неотносима към предмета на дейност на жалбоподателя, който не доказва за какво е използвал машината. Данъчнозадълженото лице, което се позовава на правото на приспадане следва да установи реалното осъществяване на доставките. В случая съвкупната преценка на доказателства води до извод за липсата на реално извършена доставка. Съобразно направеното тълкуване на нормите на Директива 2006/112/ЕО от СЕС преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит (реално ли са осъществени доставките и използван ли е техният предмет в извършваната от лицето дейност) се осъществява от националната юрисдикция съобразно правилата за доказване по националното право и въз основа на съвкупна преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. В случая съвкупната преценка на доказателства води до извод за липсата на реално извършена доставка на процесната машина.

5. Правилни и законосъобразни са мотивите на ответника за отказа да бъде признато право на данъчен кредит общо в размер на 4 800, лв. по фактурите, издадени от [фирма] И [фирма]. За доставката на багер марка/модел В. от [фирма] е представен договор от 22.12.2014 г. е представена фактура е с данъчна основа в размер на 7 500,00 лв. и ДДС в размер на 1 500,00 лв. За придобиване на еднобандажен валяк, марка В., модел TV 1200 са представени 2 фактури, издадени от [фирма], с данъчна основа общо в размер на 16 500,00 лв. и ДДС общо в размер на 3 300,00 лв. В хода на ревизионното и съдебното производство жалбоподателят не е доказал по

категоричен и безспорен начин реалното прехвърляне и доставяне на процесната стока. Съгласно разпоредбата на чл. 12 от ЗРКЗГТ се изисква договорите за прехвърляне правото на собственост на регистрираната в страната самоходна техника с мощност на двигателя над 10 kW да се сключват в писмена форма с нотариална заверка на подписите. В случай, че мощността на техниката е по - малка, то този факт подлежи на доказване, като тежестта за това носи ревизираното лице, в качеството му на страна, която би черпила от него изгодни за себе си правни последици. В процесните договори за доставка на техниката подписите на страните не са нотариално заверени, поради което не е спазена законоустановената форма за действителност и същите не са годни сами по себе си, да прехвърлят правото на собственост. Правилен е изводът на ревизиращия орган, че не е осъществена доставка на стока и не е възникнало данъчно събитие, поради което не може да се упражнявани правото на приспадане на данъчен кредит. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗРКЗГТ собствениците следва да регистрират самоходната техника с мощност на двигателя над 10 kW, несамходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието и горите и машините за земни работи, в 30-дневен срок от придобиване на собствеността в съответната областна дирекция "Земеделие" по постоянен адрес - за физическите лица, или по адреса на съдебната, съответно търговската регистрация - за юридическите лица и едноличните търговци. Такива доказателства не са ангажирани от ревизираното лице, поради което е правилен извода, че по не е доказано настъпване на данъчно събитие към момента на ревизирания период.

II. Относно *доставките на услуги* – предмет на фактурите, издадени от доставчиците: [фирма](по ф-ра от м.07.2013г. с ДДС 1201,16лв. и ф-ра от м.08.2013г. с ДДС 1500лв.); [фирма](м. 05.2016г. -ДДС 2300,00лв.); [фирма](м.03.2013г. - ДДС 1000,52лв.); [фирма](м.02.2014г.-ДДС 1200,48лв.); [фирма](м. 03.2016г. - ДДС 2561,67лв.); [фирма](м.01.2016г. - ДДС 1000,00лв.); [фирма](м.12.2015г. - ДДС 1496,00лв.); [фирма], ЕИК (м.11.2015г. - 420 лв.); [фирма](м.01, м. 02.2013г. - ДДС 1500,30лв.); [фирма](м.04.2013г.-ДДС 900,00лв.); [фирма](м.10.2017г. - ДДС 372,00лв.), в общ размер на 15 452,13 лв.

Фактурираните ремонтни дейности са: ремонт на покрив, поддръжка на автопарк, почистване на канализация, почистване на канали, монтаж на метални капаци, полагане на бетон, почистване на сняг и заледени участъци, почистване на шахтиподдържане на паркоместа, ремонт на осветление, оформяне на площадка. В съдебното производство от жалбоподателя са представени договори, количествено стойностни сметки, приемо предавателни протоколи към всяка фактура, които са с идентично съдържание. В договорите е посочено, че СМР се извършват в обемите, посочени в приложение 1, но такова приложение не е представено. Съдържанието на количествено стойностните сметки се припокрива с това на фактурите, съдържат само подпис и печат на доставчика, без да е посочено от кое лице са изготвени. Тяхното съдържание не конкретизира в достатъчна степен на индивидуализация извършените услуги.

Представянето на частни документи, каквито са горепосочените, от които оспорващото дружество черпи изгодни за себе си правни последици, не е достатъчно да се приеме, че те обективират действително извършени строителни работи. Те следва да бъдат подкрепени от други доказателства, насочени към установяване на основната и водеща предпоставка за признаване право на данъчен кредит – облагаема доставка на услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само, ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и то само, ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация.

С оглед предмета на спорните фактури, при извършването на строително монтажните работи и услугите от доставчиците, следва да се използва труд на наети по трудови или граждански договори лица, както и строителна техника. Видно от установеното в административното производство от ревизиращия екип, доставчиците не разполагат с персонал за извършване на съответните дейности. Не са ангажирани доказателства от жалбоподателя за обективното присъствие на доставчиците, респ. на заети при тях лица по трудово или извънтрудово правоотношение, на процесните строителни обекти, които също не са конкретизирани в достатъчна степен; в т.ч. от представените приемателни протоколи за приемане на строителните работи и не са представени доказателства за начина на формиране на цените на спорните услуги.

Освен това, както е приел ВАС в свое решение № 15435 от 23.11.2011 г. по адм.д. 2420/2011 г., реалното извършване на услуги се установява с удостоверяване на надлежно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчика. Доставчиците не са предоставили реално процесните услуги, тъй като не се установи да са отчетели разходи за извършването им. Както бе отбелязано, относно липсата на доказателства за реално извършени СМР от доставчиците, следва да се посочи, че в спорните фактури предметът на доставката е определен по начин, който не позволява да бъде индивидуализиран. Не се доказва реалното изпълнение на услугата, свързана със строително-ремонтни дейности, а именно това е необходимо да се установи и докаже за целите на данъчното облагане – по какъв начин е извършена услугата от конкретния доставчик. Само по себе си, редовното осчетоводяване на фактурите не е достатъчно, в конкретния случай, да обоснове фактическо извършване на отразените в тях стопански операции. Не се установи нито техническият, нито кадровият потенциал на доставчиците да извършат твърдяните доставки. Данъчният кредит произтича не от издадената от доставчика фактура, а от извършената от него доставка. Претенцията за данъчен кредит на жалбоподателя, когато тя произтича от неизвършени доставки, ще противоречи на самата логика на облагането с косвения данък, какъвто е ДДС.

Липсата на приложения № 1 към договорите, в които са описани отделните видове СМР и начина на формиране на стойността им (труд и материали)

препятства възможността да се направи извод за реалност на доставката на услуги в посочения по-горе смисъл - наличие на правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга.

Горните изводи са относими и за фактурираните услуги от доставчика [фирма] рекламни услуги. Не се доказва изпълнението на дейностите, посочени в договора.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 L. R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. В доказателствена тежест на ревизираното лице е да установи наличието на реални доставки на услуги в цитирания смисъл: действително правоотношение, в рамките на което реално се разменят насрещни престации, пряка връзка между услугата и възнаграждението, което представлява действителната равностойност на услугата и чийто размер предварително е определен според добре установени критерии (т. 37 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 L. R. d`Or и т. 40 от решение на СЕС от 20.06.2013 г. по дело C-653/11). Ето защо при доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат от възложеното и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. В представените договори, количествено стойностни сметки и приемо предавателни протоколи липсва индивидуализация на договорените услуги, позволяваща преценка за реалното им извършване.

С оглед гореизложеното съдът намира, че РА в частта, в която на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите с предмет доставка на айфони, строителни материали, виброплоча, валяк, багер и услуги е правилен и законосъобразен. Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

По разноските:

От страните е направено своевременно искане за присъждане на разноските, които следва да бъдат присъдени съобразно уважената, респ. отхвърлената част от исковата претенция на осн. чл.161 ДОПК. От жалбоподателя реално са направени разноски за ДТ – 50 лв., експертизи – 1058,40 лв. и за възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по делото, в размер на 4200лв., платени по банков път, или общият размер на разноските е 5308,40лв.

При този изход на делото, с оглед частично уважаване на жалбата – до размер на 32 634,89 лв., на основание чл.161 ал.1, изр.трето от ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно уважената част от претенцията, в размер на 2 861 лв.

На ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от жалбата(ДДС в размер общо на 27 916,29лв.), определено по реда на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, в размер на 1 367,48лв.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал.1 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.5, ап.4, представлявано от Л. А. Я.-управител, чрез адв. И. А. М., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В , Ревизионен акт №Р-22221418001512-091-001/14.12.2018г., потвърден с Решение №509 от 25.03.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място], в частта на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност, общо в размер на **32 634,89 лв.**, ведно със съответната законна лихва, по фактури за доставка на стоки, издадени от доставчиците: [фирма] за м.01.2014г., ДДС-932,96лв.; [фирма] за м.06,07,08,10 и 11.2016г., ДДС -11 126,40лв.; [фирма] за м. 10,2016г., м.01, 02, 04. 2017г., ДДС-5 883,20лв.; [фирма] за м.04.2016г., ДДС-2 033,33лв.; [фирма] за м.07.2015г., ДДС-1 906,00лв.; [фирма] за м.07.2015г., ДДС -3 160,00лв.; [фирма] за м.11.2017г., ДДС-800,00лв.; [фирма] за м.05.2016г., ДДС – 4160,00лв; и [фирма] за м.09 и м.10 2013г., ДДС- 2 633,76 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част срещу Ревизионен акт №Р-22221418001512-091-001/14.12.2018г., потвърден с Решение №509 от 25.03.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП [населено място], в частта на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност, ведно със съответната законна лихва, по фактури за доставка на стоки и услуги, издадени от доставчиците: [фирма](м.04 и м.05.2015г. - ДДС 3 963,40лв.), [фирма](м.м.02 и м.03. 2015г.-ДДС 3600лв.), [фирма](м.01.11.2014г.-ДДС 100лв.), [фирма](м.12.2014г.-ДДС 1500лв.); [фирма](м.06 и м.07.2015г. - ДДС 3 300лв.; [фирма](по ф-ра от м.07.2013г. с ДДС 1201,16лв. и ф-ра от м.08.2013г. с ДДС 1500лв.); [фирма](м. 05.2016г. -ДДС 2300,00лв.); [фирма](м.03.2013г. - ДДС 1000,52лв.); [фирма](м.02.2014г.-ДДС 1200,48лв.); [фирма](м. 03.2016г. - ДДС 2561,67лв.); [фирма](м.01.2016г. - ДДС 1000,00лв.); [фирма](м.12.2015г. - ДДС 1496,00лв.); [фирма], ЕИК (м.11.2015г. - 420 лв.); [фирма](м.01, м. 02.2013г. - ДДС 1500,30лв.); [фирма](м.04.2013г.-ДДС 900,00лв.); [фирма](м.10.2017г. - ДДС 372,00лв.).

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. да

заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.5, ап.4, представлявано от Л. А. Я.-управител, чрез адв. И. А. М., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В , разноси в размер на 2 861 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], вх.А, ет.5, ап.4, представлявано от Л. А. Я.-управител, чрез адв. И. А. М., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.В да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 367,48 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: